

Abstrakt

Práce se v první části stručně zabývá vznikem a účelem ekoporadenství jako společenské instituce ve světě i na území ČSFR a České republiky.

V empirické části popisuje datový soubor, jímž jsou dotazy návštěvníků českých a moravských ekoporaden za jeden rok. Dále podrobně rozebírá a popisuje metodiku a následné provedení klasifikace více než 9 000 dotazů. Výsledná kategorizovaná struktura dotazů je následně několika způsoby detailně analyzována.

Výtěžkem analyticko-syntetického procesu jsou poznatky ohledně oblastí zájmu tazatelů v ochraně přírody a krajiny, životního prostředí a v každodenním životě včetně frekvenčního rozvržení. Analýza se snaží odhalit i skutečné motivace tazatelů a jejich bezprostřední subjektivní nebo objektivní popud. Může tedy posloužit jako podklad pro střednědobé koncepce samotných poraden ve zvyšování jejich kompetence i v osvětové činnosti, ale i pro strategicko-politické rozhodování o rozvoji ekoporadenství v ČR obecně.

Výsledky ukazují, že ekoporadny slouží jako účinný preventivní nástroj politiky životního prostředí, protože je využívají lidé převážně z ochrannářských a ekologických důvodů. Lze proto vyvozovat, že odborné ekoporadenství může vést ke snížení nákladů na likvidaci negativních dopadů lidské činnosti na životní prostředí a být jedním z trvale účinných nástrojů pro snižování zátěže životního prostředí při uspokojování lidských potřeb.